

מת (ירושלים) 72150-12-25 - מדינת ישראל נ' מוחמד סיאם

מ"ת (ירושלים) 72150-12-25 - מדינת ישראל נ' מוחמד סיאם שלום ירושלים

מ"ת (ירושלים) 72150-12-25

מדינת ישראל

בשם המשיב עו"ד יוסי זילברברג

נגד

מוחמד סיאם (עציר)

בשם המבקשת עו"ד מירית לוי חסון

בית משפט השלום בירושלים

[01.02.2026]

כבוד השופט אופיר טישלר

החלטה

- נגד המשיב הוגש כתב אישום הכולל 19 אישומים, שבהם מיוחסות לו 18 עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 16 עבירות הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות, 8 עבירות זיוף בנסיבות מחמירות, 8 עבירות שימוש במסמך מזויף, 4 עבירות ניסיון קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 4 עבירות הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות, ועבירה על איסור לנהוג ללא רישיון נהיגה. בד בבד הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים.
- כעולה מהחלק הכללי של כתב האישום, בבעלות בני משפחת המשיב מכוני שטיפת רכבים ופנצ'ריות ברחבי ירושלים. שניים מהעסקים נמצאים ברח' דרך בית לחם. אחד מהעסקים ייקרא להלן "צמיגי גם הפעמון", והאחר - "צמיגי בקעה". במועדים הרלוונטיים לאישומים נכח המשיב בפנצ'ריות, ובזמן שנכח בהן ניהל בפועל את המקום, נתן הוראות לעובדים, התנהל מול הלקוחות, סיכם מולם את מחירי העבודה וגבה מהם תשלומים. נטען כי בהזדמנויות רבות נהג המשיב לגבות מהלקוחות סכומי כסף גבוהים במרמה ותוך הצגת מצג שווא, שלא הסכמת הלקוחות או בהסכמתם שניתנה במרמה.
- על פי הנטען, מצגי השווא שהציג המשיב ללקוחותיו ואשר באמצעותם הונה אותם, נמצאים המצגים הבאים: המשיב נהג לחייב חלק מהלקוחות ביתר במכוון, ואם הלקוחות שמו לב לגביית היתר, טען בפניהם כי הדבר נעשה בטעות, והבטיח להם בכזב שיזכה אותם על החיוב. במסגרת הטענה הכוזבת לזיכוי, ובמקרים אחרים נוספים, נהג המשיב לקבל מהלקוחות את כרטיסי האשראי שלהם, כדי לבצע את פעולת הזיכוי, כשבפועל נהג לחייב אותם בחיוב נוסף. בחלק מהמקרים נהג המשיב לתת ללקוחות מסמכים כוזבים שנחזו להיות מסמכי זיכוי, אולם בפועל לא בוצעה פעולת זיכוי. עוד נטען, כי המשיב טען בכזב בפני חלק מהלקוחות כי עליהם להפקיד בידו את כרטיסי האשראי שלהם כדי שיפיק מהם את הפרטים הנצרכים לצורך ביטוח רכבם, אולם בפועל השתמש המשיב בכרטיסים כדי לחייב את חשבונותיהם של הלקוחות ללא ידיעתם ולגבות מהם כספי במרמה. המשיב טען בכזב בפני חלק מהלקוחות כי הוא יגבה מהם מחיר מסוים, ועל סמך טענה זו קיבל מהם את כרטיסי האשראי, ובפועל גבה מהם במרמה סכומי כסף גבוהים בהרבה מאלה שהצהיר, במכוון.

4. להלן תובא תמצית קצרה ביותר של כל אחד מהאישומים.

א. אישום 1 - ביום 29.7.25 בשעות הערב הגיע מר צבי ויקטור (להלן - צבי) לצמיגי גן הפעמון כדי לטפל בגלגל רכבו. המשיב מסר לו כי עליו להחליף 4 צמיגים וחיישן וכי עלות הטיפול תהיה ₪ 6,400. המשיב טען כי מכונת סליקת האשראי תקולה, ובשל כך משך צבי סכום של ₪ 6,400 במזומן, אותו העביר למשיב. למחרת גילה צבי כי הצמיגים שהתקין המשיב אינם מתאימים לרכב. הוא שב לעסק ושוחח עם המשיב, שהבטיח לו שיזכה אותו על הסכום. המשיב נטל את כרטיס האשראי של צבי ותחת הזיכוי המובטח חייב אותו בסכום נוסף של ₪ 6,400. אז סיכם המשיב עם צבי כי יזמין עבורו צמיגים מתאימים תמורת סכום של ₪ 7,700. צבי שילם למשיב במזומן את הסכום של ₪ 7,700. בדרך זו נטל המשיב מצבי במרמה סכום של ₪ 12,800.

ב. אישום 2 - ביום 14.8.25 הגיע מר פיטר שוגרמן (להלן - פיטר) לצמיגי גן הפעמון לצורך שטיפת הרכב. במהלך השטיפה דפק המשיב על חלון הרכב והודיע לו כי יש בורג תקוע באחד הצמיגים. בהסכמת פיטר פירק המשיב את הצמיג, מסר לו כי מדובר בנזק גדול והציג לו כי התיקון יעלה ₪ 2,450. לבקשת המשיב מסר לו פיטר את כרטיס האשראי שלו והמשיב חייב את פיטר בסכום של ₪ 4,900. על אף האמור, מסר המשיב לפיטר כי כרטיס האשראי לא עבר וביקש שיתן לו כרטיס נוסף. פיטר מסר ביד המשיב כרטיס אשראי נוסף והמשיב העביר את הכרטיס וגבה מפיטר סכום נוסף של ₪ 2,450, ובסך הכול - ₪ 7,350.

ג. אישום 3 - ביום 21.8.25 הגיע מר לאוניד קריצון (להלן - לאוניד) לצמיגי גן הפעמון בעקבות תקר בגלגל רכבו. המשיב שהיה במקום מסר ללאוניד כי עליו להחליף שני צמיגים, ואמר לו שיגבה על הטיפול סכום של ₪ 1,600. בזמן שעובדי המקום ביצעו את התיקון ביקש המשיב מלאוניד לבצע את התשלום או חלק ממנו במזומן. לאוניד הסכים ומשך סכום כסף מכספומט. כשחזר שילם לאוניד למשיב סכום של ₪ 1,000 וביקש להעביר את היתרה בסך ₪ 600 באמצעות כרטיס האשראי. המשיב נטל את כרטיס האשראי וחייב את לאוניד בסכום המלא של ₪ 1,600, על אף שכבר קיבל ממנו את מרבית הסכום במזומן. אז הציג המשיב ללאוניד כי ברכבו בעיה נוספת המצריכה תיקון, והוא תמחר את העבודה ב-₪ 1,200. לאוניד הסכים, שילם למשיב סכום של ₪ 200 וביקש לשלם את היתרה בכרטיס האשראי. המשיב נטל את הכרטיס וחייב את לאוניד בסכום נוסף של ₪ 2,800, בניגוד לסיכום ביניהם. לאחר מספר ימים התברר ללאוניד על החיובים שנעשו שלא בהסכמתו, והוא הגיע לבית העסק ודרש מהמשיב שישלם לו את כספו. השניים סיכמו כי המשיב יחזיר ללאוניד סכום של ₪ 3,500, אך המשיב החזיר ללאוניד סכום של ₪ 1,000 בלבד.

ד. אישום 4 - ביום 24.8.25 הגיע מר ניר ארז (להלן - ניר) לצמיגי גן הפעמון לצורך תיקון תקלה ברכבו. המשיב מסר לניר כי עליו להחליף שני צמיגים ושני חיישנים, וכי עלות הטיפול תהיה ₪ 5,500, וניר הסכים. לבקשת המשיב העביר ניר חלק מהתשלום, בסך ₪ 1,590, במזומן, ואת יתרת הסכום ביקש לשלם בכרטיס אשראי. המשיב נטל את כרטיס האשראי וניסה לחייב את ניר בסכום של ₪ 33,000. ניר קיבל הודעה על עסקת האשראי שסורבה והציג זאת למשיב שטען כי מדובר בטעות. המשיב נטל פעם נוספת את כרטיס האשראי של ניר וחייב אותו בסכום של ₪ 3,300. על אף האמור טען המשיב בפני ניר כי כרטיס האשראי לא עבר וביקש ממנו כרטיס אחר. ניר מסר למשיב כרטיס אחר, שאותו חייב המשיב בסכום נוסף של ₪ 3,910. בסך הכול חייב המשיב את ניר בסכום של ₪ 8,800 וניסה לחייבו בסכום נוסף של ₪ 33,000.

ה. אישום 5 - ביום 12.8.25 הגיע מר גרגורי זובקוב (להלן - גרגורי) לצמיגי גן הפעמון בעקבות תקלה ברכבו. המשיב מסר לגרגורי כי עליו להחליף צמיגים ופנס, ותמחר את הטיפול ב-9,600 ₪. גרגורי שילם למשיב באותו יום סכום של 4,400 ₪ במזומן כמקדמה על העבודה, ולמחרת שילם למשיב באמצעות כרטיס אשראי סכום נוסף של 5,600 ₪. למחרת הגיע גרגורי למקום והסכים לשלם סכום נוסף של 2,700 ₪ תמורת עבודות פחחות וצבע. גרגורי השאיר את רכבו במקום, ובשיחת וידאו שקיימו ביניהם הסכים גרגורי לטיפול נוסף תמורת 7,000 ₪. ביום 22.8.25 משהטיפול לא הושלם ביקש גרגורי מהמשיב לבטל את עסקת החלפת הפנס ולהשיב לו את רכבו. המשיב הסכים ומסר לגרגורי כי יקבל זיכוי באשראי. משהזיכוי לא בוצע חזר גרגורי לעסק, המשיב ביקש את פרטי האשראי, וטען בפני גרגורי כי הכרטיס אינו עובר, כשבפועל חייב את גרגורי בסכום נוסף של 16,200 ₪. המשיב טען בפני גרגורי כי הוא יבצע את הזיכוי באופן ידני ויעביר זאת בעצמו לחברת האשראי, אך מעולם לא ביצע פניה לחברת האשראי. בסך הכול גבה המשיב מגרגורי סכום של 32,800 ₪.

ו. אישום 6 - ביום 11.9.25 הגיעה גב' רות ברג (להלן - רות) לאחד מבית העסק של המשיב לצורך שטיפה. המשיב טען בפני רות כי באחד מצמיגי הרכב תקוע בורג והוא הציע להחליף את הצמיג. המשיב מסר לרות כי עלות ההחלפה היא סכום שנע בין 600 ל-800 ₪, כשבפועל חייב את כרטיס האשראי שלה ב-8,000 ₪.

ז. אישום 7 - ביום 7.8.25 הגיע מר יונתן כהן (להלן - יונתן) לצמיגי גן הפעמון כדי לשטוף את רכבו. המשיב מסר ליונתן כי באחד מצמיגי הרכב יש תקר והוא הציע להחליפו. בהמשך טען המשיב בפני יונתן כי עליו להחליף שני צמיגים, וכי עלות התיקון תהיה 2,800 ₪. המשיב גבה מיונתן סכום של 2,800 ₪ בעסקת אשראי. לאחר שיונתן אמר למשיב כי המחיר יקר הסכים המשיב לעשות ליונתן הנחה אם ישלם לו במזומן. לצורך זה ביקש המשיב את כרטיס האשראי של יונתן כדי לבצע זיכוי, אך תחת זיכוי גבה ממנו סכום נוסף של 2,800 ₪. יונתן שסבר כי המשיב זיכה אותו על הסכום העביר למשיב סכום של 2,400 ₪, משום שסבר כי זהו הסכום היחיד שהעביר למשיב. בסיכום שילם יונתן למשיב סכום שך 8,000 ₪.

ח. אישום 8 - ביום 3.8.25 הגיעה נעמי אורבך (להלן - נעמי) לצמיגי גן הפעמון לצורך תיקון תקלה ברכבה. לנעמי נמסר כי יש תקר באחד הצמיגים ועליה להחליפו. בהמשך הגיע למקום המשיב שמסר לנעמי כי עליה להחליף גם חישן, וכי עלות הטיפול הכולל היא 1,800 ₪. המשיב הצג לנעמי כי את החיוב יבצע בשלושה תשלומים. נעמי מסרה למשיב את כרטיס האשראי שלה, והמשיב חייב אותה בסכום של 1,800 ₪ בתשלום אחד, בניגוד למוסכם. נעמי שביקשה כי העסקה תבוצע בתשלומים קבלה על כך וביקש מהמשיב לזכותה. המשיב הצג לנעמי מצג כוזב כאילו זיכה אותה על הסכום, ובפועל חייב אותה בלי ידיעתה בסכום של 18,000 ₪ בשלושה תשלומים. המשיב טען בפני נעמי כי כרטיס האשראי שלה לא עובר, והיא מסרה בידו כרטיס אחר, שאותו חייב המשיב בסכום נוסף של 1,800 ₪, בשלושה תשלומים.

ט. אישום 9 - ביום 3.9.25 אירע תקר ברכבו של מר שלמה רובינשטיין (להלן - שלמה), והוא הזמין גרר שיוביל את רכבו לצמיגי גן הפעמון. המשיב מסר לשלמה כי בנוסף לתקר עליו להחליף חישן, והציג לו כי עלות הטיפול היא 3,300 ₪. המשיב ביקש משלמה לשלם את הסכום במזומן, ושלמה הוציא כסף מכספומט סמוך ומסר למשיב סכום של 3,300 ₪. לאחר מכן ביקש המשיב משלמה את כרטיס האשראי שלו בטענה כוזבת כי על מנת לעשות לו אחריות על הרכב עליו להעביר את כרטיס האשראי במכשיר הסליקה. שלמה נתן את כרטיס האשראי למשיב שחייב אותו במרמה בסכום נוסף של 3,300 ₪. בשלב מסוים בדק שלמה את רכבו והבין כי החישן כלל לא הוחלף. הוא פנה למשיב ששיב לו את כל הכסף שגבה ממנו, ולאחר מאמצים החזיר המשיב לשלמה סכום של 6,600 ₪.

י. אישום 10 - ביום 27.7.25 הגיע מר פייר זרדון (להלן - פייר) לתחנת הדלק הסמוכה לצמיגי גן הפעמון כדי למלא דלק. המשיב ניגש לפייר ומסר לו כי נראה שיש תקר באחד מצמיגי הרכב. פייר הכניס את רכבו לפנצ'ריה והמשיב מסר לו כי עלות תיקון התקר היא 500 ₪. פייר מסר למשיב את כרטיס האשראי שלו, והמשיב חייב את פייר במרמה בסכום של 5,000 ₪. המשיב מסר ביד פייר קבלה ופייר שם לב לחיוב ביתר והפנה את תשומת לב המשיב לכך. במענה לטענה ביקש המשיב מפייר את כרטיס האשראי שלו אך במקום לזכותו, חייב אותו בסכום נוסף של 500 ₪. חרף האמור העביר המשיב לפייר מסמך שנחזה להיות זיכוי על סך של 5,000 ₪, ובתחתית המסמך נכתב בכזב כי הכסף הוחזר במזומן. לאחר שפייר התוודע לעובדה שהזיכוי לא בוצע, הוא פנה למשיב פעמים רבות כדי שישב לו את כספו, ולאחר שהמשיב טען כי הוא אינו יודע כיצד לבצע זיכוי, החזיר בסופו של דבר לפייר סכום של 5,000 ₪.

יא. אישום 11 - ביום 10.10.25 הגיעו מר ז'אן קלוד גדז (להלן - ז'אן קלוד) ובת זוגו לצמיגי בקעה לצורך טיפול ברכב של בת הזוג. המשיב החל לטפל ברכב. בשלב מסוים התעניין ז'אן קלוד אם יש רכבים למכירה במקום. המשיב נטל את מכשיר הטלפון הנייד של ז'אן קלוד בטענה כי הוא מבקש לדעת אם ניתן לבצע הלוואה מחשבנו. ז'אן קלוד פתח למשיב גישה לחשבון הבנק שלו ממכשיר הטלפון. אז לקח המשיב במרמה, ללא הסכמת ז'אן קלוד, הלוואה מחשבנו של ז'אן קלוד על סך של 40,000 ₪. ז'אן קלוד ששם לב לכך ביקש מהמשיב לבטל את ההלוואה, המשיב טען בכזב כי הוא מבטל את ההלוואה, אך בפועל לא עשה כך. בעת שמכשיר הטלפון של ז'אן קלוד היה בידיו העביר המשיב את סכום ההלוואה לחשבון העסק. בנוסף, באותה הזדמנות ניסה המשיב לבצע עסקה בחשבנו של ז'אן קלוד ולהעביר ממנו במרמה סכום של 18,000 ₪ לידיו.

יב. אישום 12 - ביום 15.9.25 הגיעה גב' ענת פלוג ליון (להלן - ענת) לצמיגי בקעה לצורך בדיקת אויר בצמיגי הרכבה שלה. המשיב פגש בענת במקום ומסר לה כי החיישן תקול ועליה להחליפו, בעלות של 650 ₪. לאחר ביצוע פעולות ברכבה של ענת היא שילמה למשיב סכום של 650 ₪ ועזבה את המקום. כיוון שנורת האזהרה ברכבה המשיכה לדלוק שבה ענת לבית העסק למחרת. המשיב בדק את הרכב ומסר לענת כי יש תקר בצמיגי הרכב ועליה להחליף שני צמיגים וחיישן, זאת בתמורה ל-6,000 ₪. ענת הסכימה והמשיב הסיעה אותה לכספומט סמוך כדי שתמשוך סכום כסף מזומן. באותן נסיבות העבירה ענת למשיב סכום של 6,000 ₪ במזומן. כשחזרו לבית העסק ביקש המשיב מענת את פרטי כרטיס האשראי שלה בטענה כי הוא זקוק להם כדי להנפיק עבודה קבלה. ענת העבירה למשיב את כרטיס האשראי והוא חייב אותה בסכום נוסף של 6,000 ₪.

יג. אישום 13 - ביום 14.8.25 הגיע מר שמעון ארבל (להלן - שמעון) לצמיגי גן הפעמון לאחר שסבר כי ברכבו אירעה תקלה. המשיב שפגש בשמעון במקום מסר לו כי עליו לבצע בדיקה של הרכב והורה לשמעון לחזור לביתו. לאחר זמן מה התקשר המשיב לשמעון וטען כי ברכבו תקלות רבות שאת תיקון העריך בסכום של 12,980 ₪. המשיב מסר לשמעון כי חברת הביטוח שעמה הוא עובד תבצע החזר לסכום בשיעור של 70% מסכום העסקה. שמעון הסכים, נתן למשיב את כרטיס האשראי שלו, ושילם למשיב סכום של 12,980 ₪. בהמשך התקשר המשיב לשמעון ומסר לו כי עליו להחליף גם סטרטר ומסר לו כי עלות התיקון הנוסף היא 7,800 ₪. שמעון העביר למשיב את כרטיס האשראי אך המשיב מסר לו בכזב כי הכרטיס לא עובר, אף שבפועל חייב את כרטיסו של שמעון ב-7,800 ₪, וניסה לחייבו בסכום נוסף של 7,800 ₪. שמעון העביר למשיב כרטיס אחר לצורך ביצוע העסקה, והמשיב מסר לו בכזב כי כרטיס זה אינו עובר, על אף שבפועל חייב את שמעון גם באמצעות כרטיס זה בסכום נוסף של 7,800 ₪. המשיב ביקש אפוא משמעון שישלם את הסכום במזומן, שמעון משך את הסכום מכספומט סמוך, ושילם למשיב סכום נוסף של 7,800 ₪. למחרת התקשר לשמעון אדם שהתחזה להיות סוכן ביטוח, ומסר לו כי ככל שירצה לקבל החזר על העסקה עליו להעביר לחשבון העסק סכום של 22,000 ₪. שמעון עשה כן, ובהמשך ביום 15.8.25 הציג המשיב לשמעון בכזב מסמך שנחזה להיות זיכוי על עסקה של 22,000 ₪, כאשר בתחתית המסמך צוין כי הסכום הוחזר במזומן, זאת על אף שהמשיב לא זיכה את חשבנו של שמעון. בעקבות מצגי השווא שילם שמעון למשיב סכום של 50,580 ₪.

יד. אישום 14 - ביום 21.10.25 הגיע מר נתן פלאם (להלן - נתן) לצמיגי גן הפעמון כדי לתקן תקלה ברכבו. המשיב מסר לנתן כי עליו להחליף חיישן וטען בפניו בכזב כי הביטוח שעמו עובד בית העסק מעניק החזר על סך 88% על כל עסקה מעל 1,000 ₪. המשיב מסר לנתן כי ניתן לרכוש חיישן רק בזוגות והוא יוכל לקנות שני חיישנים במחיר של 15,500 ₪, ועלות הטיפול כולו תהיה 17,180 ₪. המשיב אמר לנתן כי לא יוכל לשלם את הסכום באשראי אלא רק במזומן. באותו יום משך נתן סכום של 8,400 ש"ח מכספומט סמוך והעבירו למשיב, תוך שהתחייב להעביר את היתרה למחרת. בנוסף העביר נתן למשיב סכום של 100\$ במזומן. למחרת נסע נתן ביחד עם המשיב לצ'ינג' שם חייב את כרטיס האשראי של נתן בסכום של 8,191 ₪. השניים חזרו לבית העסק, שם העביר נתן למשיב את יתרת הסכום שעליו הוסכם בתחילה. בהמשך, כחלק ממצג השווא של המשיב, התקשר לנתן אדם שהתחזקה להיות סוכן ביטוח ומסר לו כי בתוך 15 ימים הוא יקבל החזר בשיעור של 88% מערך העסקה. לאחר שהימים חלפו ונתן לא קיבל את ההחזר שהובטח לו, הוא ניסה פעמים רבות לקבל את הכסף מהמשיב, אך ללא הועיל.

טו. אישום 15 - ביום 7.9.25 הגיע מר שמואל קראוס (להלן - שמואל) לצמיגי בקעה לצורך בדיקת לחץ אוויר שגרתי בצמיגי רכבו. המשיב פגש בשמואל והדריך אותו להעלות את רכבו על מתקן בדיקה. בתום הבדיקה נמסר לו כי עליו להחליף את אחד מגלגלי הרכב וכי עבור הטיפול יגבה ממנו סכום של 2,900 ₪, ושמואל הסכים. לבקשת המשיב, נסע שמואל לכספומט סמוך ומשך את הסכום במזומן, והעבירו לידי המשיב. המשיב ושמואל סיכמו כי התיקון יבוצע ביום 9.9.25. כשהגיע שמואל למקום נמסר לו כי לא ניתן להתקין את הצמיגים שביקש. המשיב אמר לשמואל כי יזכה אותו על הסכום ששילם ועבור החלפת שני צמיגים יחייב אותו בסכום של 4,700 ₪. המשיב הנפיק לשמואל מסמך שנחזה להיות זיכוי על העסקה בסך 2,900 ₪, אך בפועל לא זיכה אותו בגינה, וגבה ממנו בלי ידיעתו סכום נוסף של 4,700 ₪. לאחר מכן הסיע המשיב את שמואל למכשיר כספומט סמוך שם משך שמואל סכום נוסף של 4,700 ₪ והעבירו לידי המשיב. הסך הכול שילם שמואל למשיב סכום של 12,300 ₪.

טז. אישום 16 - ביום 7.4.25 הגיע מר שלמה סירקיס (להלן - סירקיס) לצמיגי גן הפעמון בעקבות תקר באחד מצמיגי רכבו. המשיב בדק את הרכב ומסר לסירקיס כי יש להחליף את הג'אנט, החיישן ומכלול של אחד הצמיגים. תמורת התיקון ביקש המשיב סכום של 37,400 ₪. את הסכום ביקש המשיב מסירקיס לשלם במזומן. כיוון שבדי סירקיס לא היה סכום כסף שכזה במזומן, סיכמו השניים להיפגש למחרת בצ'ינג' ברח' הלל שם יבוצע התשלום באמצעות כרטיס אשראי. השניים נפגשו ברח' הלל וסירקיס העביר למשיב את הסכום של 37,400 ₪. זמן מה לאחר מכן טען המשיב בפני סירקיס כי בשל עמלה גבוהה שדרש חלפן הכספים, יש לבצע העברה בנקאית של הסכום, והבטיח לבטל את עסקת האשראי. עקב כך, ביום 8.4.25 העביר סירקיס למשיב סכום נוסף של 37,400 ₪ בהעברה בנקאית לחשבון על שם מאג'ד קמרי, על פי הוראת המשיב. המשיב מסר לסירקיס בכזב כי לצורך ביטול עסקת האשראי עליו להעביר לו סכום נוסף בגובה כפל העסקה, בסך של 74,800 ₪, והבטיח לו כי בתוך יומיים ישיב לו את מלוא הסכום. כך, בעקבות מצג השווא, העביר סירקיס למשיב סכום נוסף של 74,800 ₪ לחשבון של אותו קמרי. בהמשך, פקד סירקיס את בית העסק שלוש פעמים נוספות בעקבות תקלות ברכבו. בעקבות אירועים אלה העביר סירקיס בהנחיית המשיב לחשבונו של קמרי ולחשבון בנק נוסף, סכומי כסף נוספים. למרות הבטחותיו של המשיב ולמרות הסכמת הצדדים, המשיב לא החזיר לסירקיס את הסכום של 74,800 ₪. במהלך התקופה הציג המשיב לסירקיס מצגי שווא ומסמכים מזויפים.

- יז. אישום 17 - ביום 17.8.25 הגיעה גב' הדסה עילם (להלן - הדסה) לצמיגי גן הפעמון לאחר שברכבה נדלקה נורת לחץ אוויר. במקום פגשה הדסה במשיב שבדק את רכבה וטען בפניה כי יש להחליף את חיישן לחץ האוויר ואת אחד הצמיגים, זאת תמורת סכום של 4,700 ₪. לבקשת המשיב, העבירה הדסה לידיו את הסכום במזומן. כשחזרה לביתה התחוויר להדסה כי שימלה מחיר גבוה מאוד בעד הטיפול והיא יצרה קשר עם המשיב. המשיב הורה לה להגיע לעסק למחרת, וכי הוא יזכה את כרטיס האשראי שלה עבור בתיקון כך שהמחיר יעמוד על 3,700 ₪. הדסה הגיעה לבית העסק, מסרה למשיב את פרטי האשראי, והמשיב הנפיק לה מסמך בכתב שנחזה להיות זיכוי עסקה על סך 4,700 ₪, כאשר צוין כי הסכום הוחזר במזומן. בפועל לא זיכה המשיב את חשבונה של הדסה, ובנוסף שילמה הדסה למשיב סכום של 2,200 ₪ במזומן. בהזדמנות נוספת חייב המשיב את חשבונה של הדסה ללא ידיעתה בסכום נוסף של 5,750 ₪. המשיב הציג להדסה מסמך שנחזה להיות בקשה לביטול עסקה, אך בפועל המשיב לא ביקשה לזכות את חשבונה של הדסה ולא זיכה אותו. בסך הכול העבירה הדסה למשיב סכום של 12,650 ₪.
- יח. אישום 18 - באישום זה נטען כי במהלך כל התקופה ניהל המשיב בפועל את העסק בצמיגי גן הפעמון. כדי לקבל רישיון מוסך ממשרד התחבורה עבור בית העסק קשר המשיב קשר עם אחרים במטרה לרמות את משרד התחבורה ולקבל רישיון מבלי שעמד בכל התנאים. במסגרת הקשר פעלו מול משרד התחבורה באמצעות מר ע' עליאן, בעל תעודת הסמכה לניהול מוסך, תוך הצגת מצגו שווא כי בכסף ישנו מנהל מקצועי פעיל. הקושרים סיכמו כי מר עליאן יחתום על מסמכים ותצהירים שיוגשו למשרד ויצהיר הצהרות כוזבות בדבר נוכחותו בעסק בגן הפעמון. המשיב והאחרים החתימו את עליאן על מסמכים, בקשות ותצהירים שונים, שלפיהם עליאן הוא המנהל המקצועי במוסך, כאשר הקושרים היו מודעים לכך שהאמור במסמכים אינו נכון. על יסוד האמור קיבל בית העסק במרמה רישיון מוסך, כשבפועל הופעל בית העסק, בין היתר על ידי המשיב, בניגוד לדרישות ולהתחייבויות שנמסרו למשרד התחבורה.
- יט. אישום 19 - במסגרת החלטת משרד הרישוי הפריד המשיב את רישיון הנהיגה שלו במשרד החל מיום 20.5.25 ועד ליום 20.2.26. במהלך התקופה הנזכרת, במועדים הנזכרים באישומים 1-15 ובהזדמנויות נוספות, נהג המשיב ללא רישיון נהיגה.
5. ב"כ המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האישומים. את טיעונו מיקד בפגמים שנפלו במסדרי הזיהוי שנערכו בעניינו של המשיב. אלה באים לידי ביטוי בביצוע מסדרי הזיהוי ביחס לחלק מהאישומים (אלה שנחקרו בעת שהחקירה היתה סמויה) שלא בנוכחות סניגור, ובהיעדר תיעוד של המסדרים. ביחס למסדרי הזיהוי שנערכו בשלב שבו היתה החקירה גלויה נטען לפגם בקיום המסדרים שלא בנוכחות ב"כ המשיב, על אף בקשותיו לתאם עמו מועדים לשם כך. עוד לטענת ב"כ המשיב, אין די בהצבעה על כך שהמשיב חייב ביתר את לקוחותיו, כדי להביא למסקנה שהדבר נעשה בכוונת מרמה. והראיה, שבחלק מהאישומים, כאשר הלקוחות פנו למשיב בנוגע לחיוב הכפול, הוא השיב להם את כספם. ב"כ המשיב טען, כי במובן זה מדובר בטענות שדין להתברר בתביעות אזרחיות ולא במסגרת הליך פלילי. טענה נוספת שהועלתה נוגעת לעובדה שעל אף שבפרשה מעורבים לא מעטים, המשיב הוא היחיד שהועמד לדין.
6. המבקשת הצביעה על הראיות בנוגע לכל אחד מהאישומים, הפנתה לחומר החקירה הרב, והגישה מסמך תמציתי ובו סיכום טענותיה. דיון והכרעה

7. חומר החקירה שהועמד לעיון בית המשפט הוא רב, אך כעולה מטיעוני הצדדים המחלוקת מתמקדת באותן נקודות שעליהן הצביע ב"כ המשיב. אומר כבר, כי מקומן של טענות אלה בהליך העיקרי ולא כאן. קיומן של ראיות לכאורה לצרכי מעצר עד תום ההליכים נקבע לפי המבחן של "אם נאמין": "אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהעורר ביצע את המעשה המיוחס לו?" (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל). מסדרי זיהוי תמונות, שבמהלכם זיהו המתלוננים, כל אחד בתורו, את המשיב כמי שהתנהל מולם במרמה הנטענת, עומד במבחן הזה בהצלחה.

8. אכן, כידוע, לחשוד זכות בסיסית כי תתאפשר נוכחות סנגורו או אדם אחר מטעמו בעת עריכת מסדר הזיהוי, זאת גם כאשר מדובר במסדר זיהוי תמונות. ואולם, יש לזכור כי ביחס לרוב האישומים נערכו מסדרי הזיהוי כחלק מחקירה סמויה נוכח החשש כי המשיב והנחקרים הנוספים ישבשו הליכים ויתאמו ביניהם גרסאות. לגבי מסדרי הזיהוי המתייחסים לאישומים שנחקרו לאחר שהחקירה הפכה גלויה, נטען כי נקבעו מועדים לביצוע המסדרים, שאליהם זומנו סנגוריו של המשיב, ונוכח אי התייצבותם נערכו הללו בהעדרם. טענות ב"כ המשיב בעניין זה שמורות להם כמובן להליך העיקרי, ובשלב זה, לצורך קביעת ראיות לכאורה, הן אינן מאיינות את ערכם הראייתי של המסדרים. מכל מקום, כבר נקבע בפסיקה לא אחת, כי - "היעדרו של סנגור בעת עריכת מסדר התמונות יכול לפגום במשקל הראיה, אך אין בו לפסול את המסדר כולו, ואין הוא מאיין את מסדר הזיהוי" (בש"פ 8053/09 נגר נ' מדינת ישראל (29.10.2009)). יתירה מכך, כעולה מטיעוני המבקשת, מסדרי הזיהוי תועדו באמצעות סרטונים, המאפשרים להתרשם מתקנינותם, ואך בשל תקלה טכנית התיעודים טרם הועברו לרשות ההגנה. אני סבור שככל שהמסדרים תועדו בוודא יש בכך כדי לרפא את הפגם שבאי קיומם בנוכחות סנגור, פגם שכשלעצמו אינו שומט את הבסיס מתחת לראיית הזיהוי.

9. זאת ועוד, במקרה זה ראיית הזיהוי נתמכת על ידי ראיות נוספות, שכוללות את הודעות המתלוננים לגבי התייצגות המשיב בפניהם כבעל המקום, וביחס לכך הודאת המשיב בעובדה שהוא הבעלים של העסק צמיגי גן הפעמון וכך עולה גם מהודעותיהם של מעורבים נוספים; מספר הטלפון ששימש את המשיב ושעמו היו הלקוחות בקשר; עימות שנערך בין המשיב לבין אחד המתלוננים. לדברים אלה מצטרפת גם שתיקת המשיב. בחקירותיו בחר המשיב לשמור על זכות השתיקה ולא סיפק הסבר חלופי בדבר ההאשמות המיוחסות לו. אם ראיות אלה וזיהוי המשיב על ידי המתלוננים ימצאו אמינים במשפט, הדבר יחייב את המסקנה כי המשיב ביצע את המעשים המיוחסים לו.

10. לאחר עיון בראיות אין בידי לקבל את הטענה כי אין בתשתית הראיות המונחת לפניי כדי להביא למסקנה מרשיעה. כידוע, יסודותיה של עברית המרמה הם שלושה: ביצועה של המרמה, קבלתו של דבר, וקיום קשר סיבתי בין המרמה לבין קבלת הדבר. אשר לנסיבות המחמירות, נקבע בפסיקה כי השיקולים לעניין קיומן של נסיבות מחמירות בעבירת קבלת דבר במרמה הם היקף המרמה, אופי ביצוע העבירה, תחכומה ומשך ביצועה (ע"פ 7742/15 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה (28.8.2021)). המחלוקת בענייננו מתייחסת למעשה רק לרכיב המרמה, שכן לצורך העניין ב"כ המשיב אינו חולק על כך שהמשיב קיבל כספים מהמתלוננים. טענתו היא כאמור, כי אם המשיב קיבל כסף במסגרת גביית יתר, הוא לא עשה כן בכוונת מרמה. עיון בחומר הראיות אינו מתיישב עם הטענה.

11. במרבית האירועים המתוארים בכתב האישום כוונת המרמה גלויה לכאורה על פניה. כך, מתואר כי פעמים שהמשיב קיבל את סכום הכסף המוסכם במזומן, ועל אף האמור שב וחייב את הלקוח גם בעסקת אשראי, וכאשר התבקש לבטל את העסקה, שב וחייבו בשלישית. במקרה אחר נטל המשיב במרמה לכאורה הלוואה בסך ₪ 40,000 מלקוח תוך שימוש במכשיר הטלפון של הלקוח, באופן שעל פניו לא ניתן להסביר תמים. באותה הזדמנות ניסה להעביר במרמה מחשבונו של הלקוח לחשבונו שלו סכום נוסף של ₪ 18,000. מדובר בדוגמאות מעטות בלבד שהובאו רק לצורך המחשת כוונת המרמה. מבחינת המעשים ניכר כי מדובר בפעולות שעל פי טיבן, בנסיבות ביצוען, לא ניתן לומר כי הן בוצעו בהיסח הדעת, מחוסר שימת לב או מחוסר מיומנות בביצוע עסקאות. בשורה התחתונה שילמו המתלוננים סכומי כסף גבוהים בהרבה מאלה שסיכמו עליהם עם המשיב. אכן, במספר מקרים החזיר המשיב למתלוננים את כספם, או חלק מכספם, אך היה זה לאחר לחצים רבים שהמתלוננים הפעילו עליו, ומכל מקום אין בכך כדי ליטול את הפליליות ממעשה המרמה שהוביל לכך שהמשיב יקבל את סכומי הכסף לכתחילה.
12. אוסיף, כי חזקה על המשיב, כבעל עסק, וכמי שמבצע עסקאות באופן יומיומי, כי הוא היה מודע לטיב מעשיו ולהשלכות של פעולותיו. זאת ועוד, אין מדובר באישום יחיד ובהתנהלות חד פעמית. כאשר מבוחנים את התנהלות המשיב כפי שהיא מתוארת בכתב האישום במבט על ניתן להתרשם כי המשיב סיגל לעצמו דפוס התנהגות מרמית שיטתי שבו נקט המשיב לכאורה כלפי מספר רב של לקוחות. המשיב מצדו, בחקירתו, תחת שימסור גרסה מפורטת הכוללת הסבר שיהיה בו כדי ליישב את ההאשמות, ביכר לשמור על זכות השתיקה, ובחירה זו אף היא נזקפת לחובתו. הטענות ייבחנו מטבע הדברים במשפט עצמו, אך בשלב הדיוני שבו אנו מצויים במסגרת הליך המעצר עד לתום ההליכים, איני מקבל את הטענה כי המעשים אינם מלמדים על כוונת מרמה.
13. לסוף, איני מוצא ממש בטענה להפליה בין המשיב לבין חשודים אחרים בתיק. העובדה שישנם מעורבים אחרים וחשודים נוספים, אינה משמיעה כשלעצמה כי הראיות והחשדות לגבי אותם חשודים דומות לאלה שמתקיימות ביחס למשיב. ניתן להתרשם כי חלקו המרכזי לכאורה של המשיב במעשים, וכן כמות ועוצמת הראיות שנאספו ביחס אליו, גדולות באופן משמעותי מאלה שנאספו ביחס לחשודים אחרים.
14. אני קובע אפוא קיומה של תשתית ראייתית לכאורית לאישומים המיוחסים למשיב, וזאת ברמה הנדרשת לשלב דיוני זה של הליך המעצר עד לתום ההליכים.
15. ניתנה היום, י"ד שבט תשפ"ו, 01 פברואר 2026, במעמד הצדדים.